

BELORUŠČINA

(bere dr. Aleksandra Derganc)

Янка Купала, *Над Свіслачай* / Janka Kupala (1882 - 1942), *Nad reko Svislač*

У Карзюках / Karzjuki - vas pri Minsku

Плаўна Свіслач-рэчка	Plaўna Svislač-rèčka	Spokojno rečica Svislač
Ўдаль плыве, бяжыць;	Udal' plyve, bjažyc';	teče, beži v daljavo;
Над крутым абрываам	Nad krutym abryvam	nad strmim bregom
Панскі дом стаіць.	Panski dom staic'.	stoji gosposka hiša.
Зелянеюць вольхі	Zeljanejuc' vol'hi	Zelenijo jelše
Па краях ракі,	Pa krajah raki,	ob bregovih reke,
Высяцца над імі	Vysjacca nad imi	nad njimi ležijo
Сумна Карзюкі.	Sumna Karzjuki.	žalostno Karzjuki.
Відзен горад здаля,	Vidzen gorad zdalja,	Daleč se vidi mesto,
Горад Мінск стары,	Gorad Minsk stary,	staro mesto Minsk,
Пнуцца важна к небу	Pnucca važna k nebu	pnejo se imenitno k nebu
Коміны, муры.	Kominy, mury.	dimniki, zidovi.
Гулка далятае	Gulka daljatae	Glasno priletava
Дзікі свіст машын	Dziki svist mašyn	divji hrup strojev
Ды прыпеўкі жабаў	Dy prypeўki žabaў	in pesmice žab
З рэчкі і лагчын.	Z rèčki i lagčyn.	z reke in nižav.

Між прысад гасцінцам,	Miž prysad gascincam,	Med drevjem ob poteh
Між палёў сялян	Miž paljoŭ sjaľjan	med polji vaščanov
Едзе, пераходзе	Edze, perahodze	se vozi, hodi
То мужык, то пан.	To mužyk, to pan.	včasih kmet, včasih gospod.
Ўсю ж гэту мясціну	Usju ž gètu mjascinu	Ves ta kraj
Неба абняло,	Neba abnjalo	je objelo nebo,
Залацістым сонцам	Zalacistym soncam	z zlatim soncem
Хараство ўпляло.	Harastvo ŭpljalo.	ga je ovila lepota.
Рэчка, луг, гасцінец,	Rèčka, lug, gascinec,	Reka, log, pot,
Горад, Карзюкі	Gorad, Karzjuki	mesto, Karzjuki
Разрываюць думкі	Razryvajuc' dumki	trgajo misli
На усе бакі.	Na use baki.	na vse strani.
Сам сабой не знаеш,	Sam saboj ne znaeš	Sam ne veš,
Што рабіць, як жыць:	Što rabič', jak žyc':	kaj narediti, kako živeti;
Ці ляцець у горад,	Ci ljacec' u gorad,	ali bi šel v mesto,
Ці ў Карзюках сніць?	ci ŭ Karzjukah snič'?	ali bi sanjal v Karzjukih.
Ці пайсці гасцінцам	Ci pajsci gascincam	Ali bi šel po poti
Долі ў свет шукаць?	Doli ŭ svet šukac'?	iskat svojo usodo v svet?
Ці рацэ, русалкам	Ci racè, rusalkam,	Ali bi reki, rusalkam
Галаву аддаць?..	Galavu addac'?	oddal glavo.

Янка Купала, А хто там ідзе

А хто там ідзе, а хто там ідзе У агромністай такой грамадзе? — Беларусы.	A hto tam idze, a hto tam idze U agromnistaj takoj gramadze? —Belarusy.	Kdo pa tam gre, kdo pa tam gre v taki ogromni množici? —Belorusi.
--	---	--

А што яны нясуць на худых плячах, На руках у крыві, на нагах у лапцях? — Сваю крыўду.	A što jany njasuc' na hudyh pljačah, Na rukah u kryvi, na nagah u lapcjah? —Svaju kryūdu.	Kaj pa nesejo na šibkih ramenih, na okrvavljenih rokah, na nogah v opankah? —Svojo krivico.
---	---	---

А куды ж нясуць гэту крыўду ўсю, А куды ж нясуць напаказ сваю? — На свет цэлы.	A kudy ž njasuc' gètu kryūdu ўsju, A kudy ž njasuc' napakaz svaju? —Na svet cèly.	Kam pa nesejo vso to krivico, kam pa jo vso nesejo pokazat? —Celemu svetu.
--	---	--

А хто гэта іх, не адзін мільён, Крыўду несць наўчыў, разбудзіў іх сон? — Бяда, гора.	A hto gèta ih, ne adzin mil'jon, Kryūdu nesc' naўчыў, razbudziū ih son? —Bjada, gora.	Kdo pa jih je, ne en milijon, naučil nesti krivico, prebudil njihov spanec? —Beda, gorje.
--	---	--

А чаго ж, чаго захацелась ім, Пагарджаным век, ім, сляпым, глухім? — Людзьмі звацца.	A čago ž, čago zahacelas' im, Pagardžanym vek, im sljapym, gluhim? —Ljudz'mi zvacca.	Česa pa, česa se jim je zahotelo, preziranim vselej, slepim, gluhim? —Da bi jih imeli za ljudi.
--	---	---

Rozka Štefan je napravila pesniški prevod te pesmi, objavljen v Jezik in slovstvo 25/2 (1979).